

Předložky

- vyjadřují místo, čas, způsob, příčinu
- význam až ve spojení se jménem
- se jménem tvoří – předložkový pád, předložkovou vazbu
- vlastní (význam předložek *v, do, s, pro, při*)
- nevlastní (i jiným slovesným druhem)
- neslabičné (*k, s, v, z*) – vokalizace předložek ⇒ *v Vídni-ve Vídni* – přidáváním [samohlásky](#)
- slabičné – *kromě, mimo* – obsahují slabiku

Spojky

- spojují jednotlivé větné členy, věty
- samostatné nejsou vět. členy
- souřadící (*a, i, nebo, ale, avšak, neboť, nýbrž, sice*)
- podřadící (*když, protože, že, aby, kdyby, třebaže, jakmile*)
- interpunkce – před souřadícími ve významu slučovacím se nepíše čárka, jinak ano; před ostatními se čárka píše

Částice

- vyjadřují vztah mluvčího k větě či výrazu, mají citové zabarvení, mohou uvozovat větu – *ať, necht', kéž, což, copak*
- nespojují věty, musíme je odlišit od spojek, nejsou větnými členy

Citoslovce

- vyjadřují nálady, pocity, vůli mluvčího
- nálady a city – *brr, fuj, já, hele, ...*
- vůli – *hled', hybaj, haló, ...*
- hlasy, zvuky – *haf, mňau, cheche, cink*
- další – *hrome, běda*